

[Freddy Madsen.]

Derfor vil jeg gerne spørge undervisningsministeren, om hun efter den debat, der har fundet sted, efter de protester, der er kommet, endnu en gang vil tage sin stilling op til overvejelse.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Der er i spørgsmålet indeholdt en forudsætning om, at den nyordning, jeg overvejer at gennemføre, vil få en række uheldige konsekvenser, nemlig for undervisningen af de studerende, lærerbehovet og forskningsaktiviteten. Den voldsomme reaktion, der især fra studenterside har været på mit forslag om forskellige ændringer i den nuværende bekendtgørelse om undervisningsassistenter, giver mig anledning til et lille hjertesuk over, hvor ofte den offentlige debat føres på et grundlag, som simpelt hen ikke er rigtigt. Hvor tit ser vi ikke, at man måske mere af uvidenhed end af ond vilje tillægger hinanden hensigter helt uden bund i virkeligheden, hensigter, som man herefter går hårdt i rette med.

Efter dette lille suk, som egentlig ikke har adresse til spørgeren, vil jeg om sagen oplyse, at det ikke har været min hensigt at hindre de studerende i fortsat at medvirke ved undervisningen. Den bistand, der ydes af studenterinstruktører, tutorer og andre studerende, der bistår ved øvelser eller på anden måde yder assistance for lærerne, mener jeg at det er fuldt forsvarligt og måske endda hensigtsmæssigt fortsat at lade de studerende yde. Det har overhovedet ikke været min tanke at afskaffe denne ordning.

Derimod har jeg ønsket, at ministeriet fra de enkelte institutioner skulle have indstilling om, hvor stor en del af deres bevillinger der foreslås afsat til varetagelse af sådanne hjælpelæreropgaver, hvortil de studerende altså gerne må anvendes. Hvor meget de enkelte institutioner får afsat hertil, må afhænge af arten og omfanget af deres undervisningsopgaver. Den fastsatte sum må kun med ministeriets godkendelse overskrides. Vi ønsker kort sagt at få hold på disse udgifter.

Hvad angår de egentlige undervisningsassistenter, har ordningen hidtil gået ud på, at en kandidat skulle foretrækkes, medmindre en student var klart bedre kvalificeret. Fordi denne formulering åbner mulighed for

at udøve et skøn, som kan misbruges — jeg siger ikke, at det er blevet misbrugt — og fordi arbejdsløsheden blandt færdiguddannede har ændret situationen væsentligt, siden bekendtgørelsen blev udstedt i august 1973, har jeg ment, at det vil være rigtigt at ændre bestemmelsen, således at studerende i disse stillinger kun kan ansættes i helt ekstraordinære tilfælde og kun med ministeriets godkendelse. Jeg har foreløbig sendt forslaget til rektorkollegiet til udtalelse og afventer nu svar herfra. Jeg må i øvrigt i tilslutning til hr. Freddy Madsens mundtlige begrundelse sige, at det opfatter jeg som sagskundskaben, og jeg har ikke fået svar herfra endnu.

Med hensyn til spørgsmålet om lærerbehov og forskningsaktivitet vil jeg gerne understrege, at mit forslag slet ikke vedrører de faste lærere. Det får derfor ingen indflydelse på behovet for lærere, endsige på forskningsomfanget.

Freddy Madsen (DKP):

Til beroligelse for ministeren vil jeg gerne sige, at jeg meget vel var klar over, at det især var vedrørende spørgsmålet om undervisningsassistenterne, at problemet var til stede. Jeg er meget vel også klar over, at der afventes en udtalelse fra rektorkollegiet. Der er dog fra anden side, bl. a. fra konsistorium ved Århus universitet, allerede på nuværende tidspunkt gjort opmærksom på de alvorlige ulemper, en sådan bestemmelse kan medføre. I øvrigt er det jo ikke bare studenter og andet af den slags, som protesterer i den nuværende situation eller opfordrer ministeren til at tage en anden stilling. Jeg vil gerne citere, hvad det konservative Fyens Stiftstidende har skrevet i en lederartikel efter at have gennemgået sagen og gjort opmærksom på de uheldige følger, som jeg allerede har gjort det. Der siges til slut:

„Lad os erindre undervisningsministeren om, at det også kan være et udtryk for styrke og handlekraft at ændre helt eller helt tilbagekalde en mindre heldig beslutning.“

Ministeren kan altså forlade sig på, at der også med hensyn til en ændring af hendes opfattelse selv langt ind i borgerlige kredse er en forståelse af, at dette måske ikke lige er sagen.